

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010297
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010297.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému V. A., nar. XX. júna XXXX, pre prečin usmrtienia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 24. novembra 2022 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. mája 2022, sp. zn. 1T/20/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. mája 2022, sp. zn. 1T/20/2022 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný V. A. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku sa oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 625/20/3309-38 zo dňa 02.03.2022 pre skutok právne posúdený ako prečin usmrtienia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

„v mesiaci apríl 2020 ako zamestnanec spoločnosti Q. Q. s.r.o. B. zhotovil kovový nožnicový stan na parkovisku pred nemocnicou s poliklinikou v D. na ulici V. a tento neoznačil najmä zábranou na označenie uzávierky, výstražným svetlom oranžovej farby, za zníženej viditeľnosti aj červeným svetlom alebo reflexnou červenou zástavkou, čím porušil ustanovenie § 43 odsek 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a vytvoril prekážku v cestnej premávke, v dôsledku čoho F. V. dňa XX.XX.XXXX jazdiaci na bicykli zn. Kenzel v lľave po pravej strane okraja parkoviska pred nemocnicou s poliklinikou v D. smerom od A. cesty I/XX a miestnej komunikácie vedúcej k parkovisku pred nemocnicou, v mieste dopravnej nehody narazil v čase o 05:22 hodine do neoznačenej prekážky - šnúrok uchytávajúcich nožnicový stan, kde po náraze spadol z bicykla na betónovú plochu parkoviska, čím pri páde utrpel dve tržno-zmliaždené rany v ľavej temennej oblasti vlasatej časti hlavy, bližšie neurčenú pravdepodobne hryznú ranu na hornej pere, pomliaždenie spodiny mozgu, zakrvácanie pod mäkké a tvrdú blanu mozgu, zakrvácanie do komory mozgu, difúzne axonálne poranenie mozgu a zlomeninu ľavého lícneho oblúka aj ľavého veľkého krídla klinovej kosti so zakrvácaním do prínosových dutín, ktoré zranenia si vyžiadali jeho hospitalizáciu až do dňa 07.04.2021, kedy v čase o 15:12 hodine zomrel na oddelení chronickej respiračnej intenzívnej starostlivosti v Ružinovskej poliklinike v Bratislave, kde bezprostrednou príčinou smrti F. V. bolo srdcovopľúcne zlyhanie v dôsledku závažných chorobných komplikácií, najmä opakovaných zápalov pľúc a septických stavov, ktoré sa rozvinuli počas dlhodobej hospitalizácie po závažných poraneniach hlavy, a teda smrť F. V. je v príčinnej súvislosti s poraneniami hlavy, ktoré utrpel dňa 24.09.2020.“

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku v neprospech obžalovaného. Dodatočne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah časti odôvodnenia napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„S rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/20/2022 zo dňa 12.05.2022 nesúhlasím a mám za to, že súd rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Okresný súd Trenčín v predmetnom rozsudku posúdil skutkový stav výlučne v prospech obžalovaného V. A., pričom najmä v prípravnom konaní, boli preukázané skutočnosti, ktoré podľa nášho názoru pri ich správnom právnom posúdení, dostatočne preukazujú vinu obžalovaného V. A..

Obžalovaný V. A. pracuje ako správca budov pre spoločnosť Q. Q. s.r.o., pričom zabezpečuje objekty resp. budovy a pripravuje ich na prevádzku. V mesiacoch marec alebo apríl 2020 pre Q. zabezpečoval zriadenie mobilného odberného miesta pred nemocnicou v D., a to na základe zadania Ministerstva zdravotníctva. Úlohu mu dali svedok Ing. F. J. a svedkyňa RNDr. F. X.. Na miesto sa najskôr priviezla unimobunka a po dohode s riaditeľom svedkom Ing. F. J. a vedúcou laboratória odberného miesta v Ilave svedkyňou RNDr. F. X. postavil nožnicový stan pred unimobunkou. Q. postavil podľa návodu a na jeho ukotvenie použil betónové kocky a pásovinu, čo síce nebolo v návode, ale pre otvorený priestor, kde bol stan umiestnený, to považoval za potrebné doplniť pre dodržanie maximálnej bezpečnosti voči veľkému pohybu ľudí v okolí. Zároveň sa vyjadril, že od postavenia stanu do demontáže stanu, čo bolo v deň nehody, na mieste nebol.

Obrana obžalovaného je pochopiteľná, nakoľko práve jeho nedbanlivostným konaním došlo k úrazu poškodeného F. V. a k jeho následnej smrti. Samotný obžalovaný v priebehu prípravného konania dokonca najskôr priznal, že nožnicový stan o rozmeroch 3m x 4m spevnil tak, že na nohy stanu priložil betónové kocky a nohy vystužil kovovou pásovinou, aby stan neodfúklo. Stan poistil tak, že zo strany od hlavnej cesty ho priviazal dvomi šnúrkami o poštovú schránku, ktoré boli o stan ukotvené v hornej časti. Z výpovedí svedkov Ing. F. J. a RNDr. F. X. Je zrejmé, že za stavbu nožnicového stanu zodpovedal práve obžalovaný.

Výpovede svedkov vypočutých v priebehu hlavného pojednávania a najmä svedkyne RNDr. F. X. vyhodnocujem ako účelové, v snahe pomôcť kolegovi, pričom práve svedkyňa RNDr. F. X. po nešťastnej udalosti uviedla, že čo sa týka uchytenia nožnicového stanu, tak po nejakom čase ho obžalovaný ešte uviazal šnúrkou o strom alebo o niečo pevné, aby ho neodfúklo.

Z návodu na montáž predmetného nožnicového stanu je zrejماً aj technika a spôsob kotvenia nožnicového stanu, čo je však v rozpore so spôsobom jeho ukotvenia vykonaným obžalovaným V. A.. Z návodu k nožnicovému stanu vyplýva, ako má byť z technického hľadiska stan správne postavený. Na ukotvenie stanu na betónovom podlaží bolo potrebné použiť záťaž (v danom prípade boli použité betónové kocky), pričom pri predpokladanom vetre dosahujúcom rýchlosť medzi 50 km/h a 100 km/h mal byť staň navyše istený kotviacimi lanami podľa obrázku 1. Navyiac zo stanoviska ODI TN OR PZ v Trenčíne zo dňa 25.11.2020 sp. zn. ORPZ-TN-ODI-15-006/2020 vyplýva, že v prípade miesta dopravnej nehody sa jedná o verejnú účelovú komunikáciu s riadne schváleným dopravným režimom, kde sa premávka riadi zákonom o cestnej premávke, pričom k umiestneniu pevnej prekážky vo forme prenosného kontajnera a stanu nebolo zo strany ODI v Trenčíne vydané súhlasné stanovisko, resp. o umiestnení pevnej prekážky na prístupovej účelovej komunikácii nebol ODI v Trenčíne zo strany vlastníka a správcu komunikácie informovaný. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade sa miesto dopravnej nehody považuje za verejnú účelovú komunikáciu, vzťahujú sa na ňu ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a teda aj ustanovenie § 43 ods. 3 zákona, v zmysle ktorého prekážka cestnej premávky sa označí tak, aby ju účastníci cestnej premávky mohli včas spozorovať, pričom prekážka cestnej premávky sa označuje najmä zábranou na označenie uzávierky, výstražným svetlom oranžovej farby, za zníženej viditeľnosti aj červeným svetlom alebo reflexnou červenou zástavkou. Uvedený postup nebol riadnym spôsobom dodržaný.

Nakoľko som presvedčená, že Okresný súd Trenčín rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, odvolaciemu Krajskému súdu v Trenčíne

n a vrh uje m:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/20/2022 zo dňa 12.05.2022, a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. V úvode písomného vyjadrenia obhajoba poukázala na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedla nasledovné:

„Opierať sa v odvolaní o výsluch spred vznesenia obvinenia. kedy som obvinený vôbec netušil, čo je mi vlastne kladené za vinu a opakovane som vysvetlil po vznesení obvinenia pred OČTK, ako aj na hlavnom pojednávaní kedy, čo a na podklade koho pokynu som realizoval a čo nie, nepovažujem za dostatočné k tomu, aby mohlo byť odvolaniu vyhovené.

Obžalovaný som podrobne v zhode s mojím výsluchom po vznesení obvinenia na hlavnom pojednávaní uviedol, a najmä v zhode aj s inými svedkami, že ja som kotviace laná neinštaloval a nikdy som neumiestnil laná na miesto, kde boli v čase nehody,

Rovnako sa preukázalo, že so stanom bolo opakovane manipulované, bol premiestňovaný a nemôžem teda ja niesť zodpovednosť za stan, ktorý som postavil na príkaz zamestnávateľa, v súlade s mojou pracovnou náplňou v mesiaci apríl 2020.

Keďže považujem postup Okresného súdu Trenčín za zákonný, rozsudok podrobne, logicky v súlade s vykonanými dôkazmi odôvodnený navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne zamietol Odvolanie Okresnej prokuratúry Trenčín podľa § 319 Trestného poriadku.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť s modifikáciou rozšírenia dôvodu zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“). Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku obžalovaným, pre ktorý je stíhaný. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom podľa názoru prokurátora pri správnom hodnotení dôkazov mal okresný súd dospieť k záveru, že skutok sa stal a spáchal ho práve obžalovaný.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré

je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. c) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali, že skutok pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, spáchal práve obžalovaný. V súvislosti s tvrdením prokurátora v dôvodoch odvolania, podľa ktorého tvrdenia okresný súd mal v napadnutom rozsudku vysloviť záver, „... že výpovede svedkov vypočutých v priebehu hlavného pojednávania a najmä svedkyne RNDr. F. X. vyhodnocujem ako účelové, v snahe pomôcť kolegovi, pričom práve svedkyňa RNDr. F. X. po nešťastnej udalosti uviedla, že čo sa týka uchytenia nožnicového stanu, tak po nejakom čase ho obžalovaný ešte uviazal šnúrkou o strom alebo o niečo pevné, aby ho neodfúklo.....“, nemá podľa zistení odvolacieho súdu žiadnu oporu v odôvodnení napadnutého rozsudku, ani vo vykonaných dôkazoch na hlavnom pojednávaní, pričom čo sa týka údajnej snahy svedkyne napomôcť kolegovi, tento argument zo strany prokuratúry je podľa názoru odvolacieho súdu čisto špekulatívny a ničím nepodložený.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o spáchaní skutku práve a jedine obžalovaným). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd môže upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní spáchania skutku obžalovaným, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bol na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil,

prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní, že by obžalovaný spáchal daný skutok. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Vzhľadom na tieto závery odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom nadriadeného prokurátora, podľa ktorého by bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. (viď formulácia petitu v konečnom návrhu prokurátora).

Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že obžalobou navrhnuté a vykonané dôkazy nedávajú jasné indície o tom, kto mal natiahnuť kotviace laná, ktoré spôsobili pád a následne úmrtie F. V.. Obžalovaný ako aj vypočutí svedkovia v zhode uviedli, že v čase montáže nožnicového stanu obžalovaným, tieto kotviace laná natiahnuté neboli a objavili sa na stane až dodatočne v priebehu ďalších dní. Bolo aj preukázané, že predmetným stanom sa niekoľkokrát manipulovalo z dôvodu stavebných prác, ktoré sa uskutočňovali neďaleko miesta stanu. Obžalovaný bol na danom mieste iba v deň montáže stanu a následne až v čase jeho demontáže. Čo sa týka odvolacieho argumentu prokuratúry ohľadom skutočnosti, že obžalovaný sa mal v prípravnom konaní sám ku skutku priznať, odvolací súd uvádza, že výpoveď na ktorú poukazuje prokurátor, urobil obžalovaný v pozícii svedka, z ktorého dôvodu takáto výpoveď nie je použiteľná v konaní pred súdom.

Odvolací súd uvádza, že počas celého konania sa prokuratúre nepodarilo vyvrátiť obranu obžalovaného. Aj z týchto dôvodov odvolací súd považoval za správny záver okresného súdu, podľa ktorého obžaloba v prejednávacom prípade neuniesla dôkazné bremeno ohľadne svojho obžalobného tvrdenia, že žalovaný skutok mal spáchať práve a jedine obžalovaný.

V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že okresný súd tým, že oslobodil obžalovaného s pod obžaloby, nepovedal, že sa skutok nestal, len vyslovil záver, že sa nepodarilo preukázať, že skutok spáchal obžalovaný.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.